No. 1529 Zaterdag 19 April 1913. 30ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en [illegible]Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. [illegible] met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Nieuwe Begrooting

IN DEN

Kolonialen Raad.

Voorloopig Verslag.

ALGEMEENE BESCHOUWINGEN

Artikelen.

Art. 1. Algemeen konden de Afdeelingen zich vereenigen met het voorstel om de positie van de subalterne ambtenaren eenigszins te verbeteren.

Enkele leden wenschten te vernemen of het in de bedoeling van het Bestuur ligt om aan een pas te benoemen, klerk dadelijk f 1100,— toe te kennen, of dat de hier voorgestelde verhooging van salaris enkel sloeg op de thans reeds in dienst zijnde ambtenaren.

Deze leden zagen gaarne het hier verlaten systeem van periodieke verhooging behouden, daar men daardoor een billijker salarieering verkrijgt. Het is toch niet billijk, zoo redeneerden de leden hier aan het woord, dat een commies met bijv. acht jaren dienst evenveel verdient als een met één jaar dienst.

Vele leden vonden meer salarieering thans een dringende eisch der billijkheid, waar de levensstandaard in de laatste jaren aanmerkelijk is gestegen en nog stijgende is.

De klerken bijv. bleven te lang in dien rang staan en de meeste hunner waren bij een normale promotie reeds 30 jaar of daarboven eer zij adjunct-commies werden.

De enkele leden hiervoor aan het woord wilden de positie der ambtenaren liever verbeterd zien door behoud van het systeem van periodieke verhooging doch met verhooging der minima en maxima.

Zij achtten het noodig er op te wijzen, dat bij het verhoogen der traktementen, zooals het Bestuur dat voorstelt, de billijkheid zoude medebrengen, dat ook aan andere ambtenaren, bijv. de onderwijzers, die periodieke verhooging krijgen, traktementsverhooging werd toegekend.

Een lid wenschte speciaal op te merken, dat zijns inziens dan ook den verificateur en den commies-verificateur direct het maximum-inkomen zou mogen worden toegekend. Hun werkkring is toch een veel drukkere dan die van de meeste ambtenaren en tegen het argument door eenige leden aangevoerd, dat de titularissen nog niet lang in dienst zijn, meende hij in het midden te moeten brengen, dat naar den diensttijd niet moest worden gevraagd, wanneer men verdiensten had te beloonen. Hij vond, dat werk en loon hier niet in goede verhouding waren.

Weer andere leden vreesden, dat door de hier voorgestelde verhooging de verhoudingen tusschen de traktementen onderling zouden worden verbroken.

Men wenschte bijv. te vergelijken een districtmeester van het vierde en vijfde district met f 2400— en een hoofdcommies met f 2800.—

De eerste, meende men, had een veel vermoeiender arbeid, gepaard aan financieele verantwoordelijkheid als comptabel ambtenaar.

Ook werd in dit verband gewezen op de traktementen van verschillende hoofdambtenaren, die dan maar een paar honderd gulden hooger zouden zijn, dan dat van den hoofdcommies; om maar een enkele te noemen de Kantonrechter.

Nu het onderwerp „traktementen" in behandeling was, verzochten eenige leden te mogen vernemen, of het traktement van den Commandant der brigade marechaussee wel voldoende was; of het noodig was hem voor een verhooging in aanmerking te doen komen.

Wat, zoo vroeg een lid, zijn, alles samengenomen, de inkomsten van den tegenwoordigen titularis?

Algemeen stelden de Afdeelingen voor den bode bij den Kolonialen Raad een verhooging toe te kennen en zijn traktement te brengen op f 800,— 's jaars.

Men wees op zijn langjarige trouwe diensten en wenschte ook zijn inkomen meer in overeenstemming te brengen met de diensten, die van hem gevorderd werden.

Art. 4. Men zou wenschen te worden ingelicht omtrent de verkregen resultaten met het geven van onderwijs aan gevangenen.

Men zou het nut willen weten van deze reeds vele jaren op de begrooting voorkomende uitgave.

Ook zal het de Afdeeling aangenaam zijn te vernemen, of dat onderwijs enkel aan jeugdige misdadigers of ook aan oudere wordt gegeven.

Art. 26. Vele leden zouden gaarne mededeeling ontvangen van het resultaat waartoe de Commissie, benoemd bij Gouvernements Beschikking van den 29 Juli 1911, No. 570, is gekomen. Tevens zou men de gronden willen vernemen waarop de conclusie van deze Sanitaire Commissie berust.

Men wenschte hier in het licht te stellen, dat een vergoeding van f 1.50 per verlossing, zooals die thans gegeven wordt wel te gering is. Voor eene zoo kleine belooning kan men geen goede diensten eischen, noch verwachten.

Aanbevolen werd daarom die vergoeding wat hooger te stellen.

Mede achtte men het van belang te weten, welk doel beoogd werd met de uitgave voor „kosten van onderwijs in de verloskunde".

Hoe stelde het Bestuur zich voor dat onderwijs in te richten, hoe zou het worden gegeven en voor wie werd het onderwijs toegankelijk gemaakt?

Enkele leden meenden te weten dat vroeger ook getracht was vrouwen uit het volk op te leiden tot vroedvrouwen, doch dat die poging schipbreuk had geleden.

Art. 28. Enkele leden achtten het bedrag voor het nemen van (landbouw-) proeven uitgetrokken te gering.

Wenschte men radicale proeven te nemen, dan kon het Bestuur rekenen op hunnen steun, doch wilde men enkel voortgaan met het nemen van proeven op kleine schaal, zooals tot dusverre, dan meenden zij te moeten ontraden in die richting werkzaam te zijn.

Proeven alhier met grondbewerking genomen hebben goede resultaten opgeleverd, daarom meenden zij, was thans de tijd gekomen die proeven toe te passen.

Zij wilden daarom aanbevelen over te gaan tot aankoop van een z.g. tractor engine (een uitgave van plus minus f 8000) met behulp waarvan dan definitieve demonstraties op groote schaal met dry farming konden worden gedaan.

Andere leden meenden dit ten sterkste te moeten afraden, aangezien zij in tegenstelling met de leden, daar even aan het woord, van oordeel waren dat van den landbouw op groote schaal weinig te verwachten was.

Weer andere leden meenden dat nu in den laatsten tijd meer speciaal wordt gearbeid in de richting van verbetering van de bestaande cultures, speciaal die der sorghum, en daarbij practisch wordt te werk gegaan, men eindelijk op den goeden weg was.

Het aankoopen van zaaizaad juichte men algemeen toe, doch dit geschiede vooral in voldoende hoeveelheden, zoodat het betrekken van somtijds minderwaardig zaad uit het buitenland in de toekomst kunne worden voorkomen.

Art. 32. Eenige leden zagen gaarne een ruimer crediet van bijv. f 150,— toegestaan voor onderhoud en aanvulling van het schoolmuseum.

Eene inrichting als deze kon van groot nut wezen als leermiddel, doch wil daarvan het volle voordeel worden getrokken, dan moest die voortdurend en behoorlijk worden aangevuld.

Daartoe vond men eene som van f 75.— niet voldoende.

Art. 36. Met uitzondering van den macadamweg aan de Overzijde en eenige andere wegen op den berg aan de Overzijde vond men dat de straatjes en steegjes in die wijk en in het algemeen in de stad nogal veel te wenschen overlieten.

Vele dier straatjes waren in geen jaren behoorlijk hersteld, weer andere totaal verwaarloosd.

Men meende daarom op een afdoende herstelling van de straten in het stadsdistrict te moeten aandringen.

In dit verband juichte men de voorgenomen vernieuwing van de Breedestraat en den Pietermaaiweg ten zeerste toe.

Art. 39. Op het gebied van eene voldoende straatverlichting was, meende men, Curaçao ten achteren.

Vele gedeelten der straten werden eigenlijk door de particulieren verlicht, doordien deze hetzij winkelhuizen, hetzij woningen aan de straatzijde van lichten voorzien.

Straten waarin, dat niet voorkomt zijn zoo goed als niet verlicht.

Eenige leden achtten het daarom zeer wenschelijk het Bestuur in overweging te geven meer lichten te doen aanbrengen en daarbij te willen waken voor een oordeelkundige plaatsing ten opzichte van reeds aanwezige verlichting.

Enkele andere leden vonden over het algemeen de straatverlichting nog zoo kwaad niet.

Slechts enkele straten konden h. i. bepaald onvoldoende verlicht genoemd worden.

Art. 40. Men meende de aandacht van het Bestuur er op te moeten vestigen, dat het blauwe lichtsein dat van het Waterfort wordt gegeven te zwak is.

Het zou daarom, naar de meening van eenige leden, zeer in het belang van de scheepvaart zijn een sterker blauw licht te doen aanbrengen

Art. 52. 53. Reeds bij vorige gelegenheid hebben eenige leden gemeend zich te moeten verklaren tegen het geven van subsidie voor herstellen of bouwen van kerken.

Het argument, dat de gemeenten arm zijn, zou gemakkelijk kunnen worden weersproken door hetgeen te zien is bij gelegenheid van de Eerste Communies en bij huwelijken.

Thans wederom verklaarden eenige leden hun stem niet te kunnen geven aan de onderhavige voorstellen.

Andere leden hadden geen bezwaren voor deze posten te stemmen, daar zij van meenig waren, dat het Bestuur steun dient te geven aan de arme gemeenten tot het bouwen en herstellen van kerken.

Art. 54. Enkele leden vestigden 's Bestuurs aandacht op het steeds toenemen van de bevolking, (op Aruba) waardoor het thans baast ondoenlijk is voor één gouvernementsgeneeskundige om aan alle patiënten de vereischte zorg te kunnen wijden.

Zij drukten de hoop uit dat op de ontwerp-begrooting voor 1915 voor een tweede geneeskundige een crediet zou worden aangevraagd.

Weer andere leden, wilden zij ook niet de behoefte aan een tweeden geneesheer ontkennen, konden niet nalaten te wijzen op de omstandigheid, dat waar soms één geneesheer een goed inkomen hebben kan, dat bij het komen een tweeden zou kunnen ophouden.

Dit werd opgemerkt, daar men f 2500— in het algemeen te gering vond voor iemand met academische studie.

Andere leden weer wezen erop, dat huns inziens, ook Bonaire behoefte had aan meer dan een geneeskundige.

Ook op de Bovenwindsche eilanden was de geneeskundige dienst verre van voldoende. Zoo moesten zich St. Eustatius en Saba, gedurende geruimen tijd met één geneesheer tevreden stellen.

Men wenschte hier de hoop uit te spreken, dat zulke toestanden tot den kortst mogelijken duur zouden worden beperkt.

Art. 57. Eenige leden weer betuigden dank aan het Bestuur voor de voortvarendheid waarmede aan de nooden der aloëplanters is tegemoet gekomen, getuige het thans weer aanvragen van dit crediet.

Andere leden bevolen behoedzaamheid aan bij het verstrekken van de voorschotten.

Aan lieden die zelve kapitaalkrachtig zijn, behoeft geen renteloos voorschot te worden verstrekt.

Art. 85. Eenige leden verlangden gaarne te vernemen welk standpunt het Bestuur inneemt inzake de oprichting eener openbare school te Simpsonsbaai.

Deze leden meenden uit de hun ter kennis gekomen stukken de conclusie te kunnen trekken, dat die oprichting zeer gewenscht is en in een bepaald gevoelde behoefte zal voldoen.

Weer anderen vonden het geld aan den bouw of huur van een gebouw, met daarmede gepaard gaande uitgaven voor traktementen, enz. niet verantwoord.

Zij oordeelden dat een geschikte veerpont, aangebracht ter plaatse waar de kinderen van Simpsonsbaai moeten overvaren naar Koolbaai, waar er een openbare school is, in de behoefte zeer voldoende zal voorzien.

Art. 95. Al wilde men de verdiensten van den Gezaghebber van St. Eustatius niet ontkennen, toch konden eenige leden niet nalaten er op te wijzen, dat hij speciaal benoemd werd om zich in de richting van cultures verdienstelijk te maken en zijne andere werkzaamheden niet van groote beteekenis zijn.

Om deze reden zullen eenige leden hunne medewerking niet kunnen verleenen tot de gevraagde verhooging,

LIEFDE EN LIJDEN.

(Historische Roman.)

XV.

Ter herinnering : Een jong krijgsman, Edgar Gloswood, is onschuldig veroordeeld tot het verrichten van mijnarbeid in de mijnen van Cornwall. Zijne vrouw Anna is met haar dochtertje haren echtgenoot in zijne ballingschap gevolgd. Er gebeurt in de mijnen een ongeluk; Edgar daalt met een zekeren Deyman af in de mijnen om de ongelukkige slachtoffers te hulp te komen. Maar ook Edgar zelf overkomt daarbij een ongeluk; hij wordt door Deyman bij Anna binnengedragen en door hen beiden liefderijk verpleegd; na eenigen tijd is Edgar in zooverre hersteld, dat hij buiten voor zijn huisje kan zitten en daar dan zoo gaarne praat met Anna. Edgar heeft haar toen eens gezegd, dat het voor haar beter ware geweest, zoo hij maar was gestorven, Anna heeft toen verklaard, liever in ballingschap te blijven met hem, dan terug te keeren naar haren vader zonder hem.

Toen Anna haar huisje was binnengetreden, vond ze Deyman bezig met het lezen van een boek; hij stak het onmiddellijk weg; als Anna niet zoozeer in gedachten was verdiept geweest, had ze zonder twijfel gevraagd, om het boek te mogen zien. Reeds meermalen had Deyman het voor haar moeten verbergen, als ze geheel onverwacht binnenkwam en nog nooit had zij hem betrapt; maar nu kon 't haar niet ontgaan zijn, zoo meende hij en hij vergiste zich niet. Anna had het opgemerkt, maar vergat om er naar te vragen, zoozeer was ze in hare gedachten bezig met zichzelve en met hetgeen haar zoo dierbaar was.

Ze wilde alleen zijn en antwoordde daarom zoo kort mogelijk op de belangstellende vragen, die Deyman haar deed. Deze begreep haar en zeide, zich naar de stad te willen begeven, om eenige zaken te regelen, die geen uitstel gedoogden; hij zou zoo spoedig mogelijk terugkeeren. Anna vond dit natuurlijk goed; ze kon echter met Edgar niet spreken over alles, wat haar zoo nauw aan 't hart lag; dit zou zijne toch al zoo zwakke gezondheid, ten zeerste schaden; Deyman verdiende weliswaar haar volkomen vertrouwen om zijne zich geheel en al opofferende liefde, en hij wist van haar verleden weliswaar veel, maar toch lang niet alles.

Anna was bij al haar zielelijden maar het liefst alleen. Het was een van die gesloten karakters, welke zich niet spoedig openen voor een ander, die hen niet volkomen begrijpt. Naar het uiterlijke te oordeelen zijn ze altijd even kalm en schijnen bij het brengen van de zwaarste offers voor geen zielelijden vatbaar te wezen; maar inwendig zijn ze vol van de heftigste aandoeningen en nemen indrukken in zich op, die door niets of niemand ooit zullen worden uitgewischt. Het is hun een genot, een troost, alleen te wezen, omdat ze niemand hebben, die hen begrijpt en zij toch zich met niemand zouden kunnen onderhouden.

Nauwelijks had dan ook Deyman de deur van het huisje achter zich gesloten, nadat men eerst Edgar op zijn rustbed in de kamer had neergelegd, of Anna plaatste zich bij het wiegje van haar kindje. Ze nam zóó plaats, dat ze tegelijk het oog had op haren zieken echtgenoot en op de kleine Anna, die rustig sluimerde. Ook Edgar zelf viel spoedig in een diepen slaap, daar hij zoo lang in de frissche avondlucht had gezeten.

Dit juist wilde Anna! Ze was nu alleen en ze zou door niemand gestoord worden. Ze legde hare handen in haren schoot en staarde droevig voor zich uit. Ze dacht eigenlijk aan niets, omdat ze overstelpt werd met gedachten van zoo geheel tegenstrijdigen aard: het waren gedachten van liefde voor haren ouden vader, voor Edgar en de kleine Anna; gedachten van haat tegen hen, die haren echtgenoot valschelijk beschuldigd en veroordeeld hadden. Droefheid overstelpte haar hart, als ze zich den ellendigen toestand voor oogen stelde, waarin ze zich bevond met hen, die haar zoo dierbaar waren; dan weer dacht ze aan het steeds toenemend herstel van Edgar's gezondheid en blonk er een oogenblik een vreugdetraan in haar oog.

„Waarom toch dit alles, zoo zeide ze in zichzelve? Ben ik wel ooit gelukkig geweest? Geheel mijne jeugd is geweest een leven, zonder geluk, beroofd van alle moederzorg; en wat is mijn leven thans? Overal ellende, niets dan ellende!"

Ze nam een Bijbel van de tafel, dien ze had medegenomen bij haar vertrek naar Cornwall. Ze sloeg hem open, zonder eenig doel en, zeer toevallig, viel haar oog op een tekst van het H. Evangelie: „Zalig zij die weenen, want zij zullen getroost worden!"

Anna begreep niet de volledige beteekenis van deze woorden, maar toch vond zij er een zekere voldoening in, juist bij deze woorden het boek te hebben opengeslagen!

Ze liet het boek in haren schoot rusten en dacht na over hetgeen ze zoo pas had gelezen.

„Ja, zoo zeide ze in zich zelve, in den Hemel houden alle rampen op! Maar zullen wij het geluk hebben er te komen? Onze Anna is nog niet eens gedoopt! En Edgar? Zal hij dat geluk hebben? En ik zelf?

Ik vertrouw op God en ik wil niets anders doen dan wat God van mij vraagt! Maar zullen wij in den He-

althans niet in de mate als voorgesteld.

Art. 128. Men wilde opmerken, dat de tegenwoordige politie onvoldoende is, ook wat het aantal aangaat.

Vaak toch worden er aan de lijners, die die haven aandoen vele politie-agenten gebruikt om de schepen te bewaken; deze worden daardoor aan hun eigenlijken werkkring aan den wal onttrokken en het gevolg daarvan is ongeregeld of onvoldoend toezicht op eigendommen en openbare orde.

Daarom werd in overweging gegeven het instellen van een water- of havenpolitie.

Temeer achtte men dezen maatregel noodig met het oog op de in de naaste toekomst te verwachten uitbreiding van het verkeer in de haven.

Art. 133. Het creëeren van een nieuwe vaste betrekking als die van directeur van de hoedenindustrie kon men op dit oogenblik niet dan ontraden.

De geheele hoedenindustrie beschouwde men als een zoo onzekere zaak, dat het gewaagd scheen zooveel geld daaraan voor onafzienbaren tijd te geven.

Eenige leden bevalen daarom aan de betrekking tijdelijk te doen vervullen, tegen eene toelage.

Anderen vonden het voldoende den heer Henriquez in zijne tegenwoordige positie te handhaven en belast te laten met de leiding van de hoedenindustrie.

Te dezer plaatse meende men niet onvermeld te laten, dat naar de meening van vele leden de propaganda, die er voor de Curaçaosche stroohoeden wordt gemaakt, in verkeerde richting wordt gestuurd.

De meerdere uitvoer van Curaçaosche strohoeden wilde men niet zien toegeschreven, althans niet uitsluitend, zelfs niet hoofdzakelijk, aan succesvolle propaganda van hier uit, maar voornamelijk aan het feit, dat de wereldproductie tengevolge van den Chineeschen opstand sterk was gedaald en daardoor van elders dan de gewone markten moest worden betrokken.

Men meende te weten, dat het stroo, sedert de reis van den heer Henriquez naar Maracaibo duurder doch slechter was geworden, terwijl Venezuela een zware concurrent van Curaçao was geworden.

Ook oordeelde men, dat Curaçao steeds het meeste voordeel zou hebben bij de z.g. „Staple hats".

Naar hunne meening zal het vlechten van de fijnere hoeden niet die vlucht nemen, die er van verwacht schijnt te worden.

Men wenschte daarom dat aan de Curaçaosche vlechtsters goed en goedkoop stroo en een afzet tegen behoorlijken prijs zou kunnen worden gewaarborgd.

Gevraagd werd of de heer Henriquez niet in die richting werkzaam zou willen zijn.

Men wist van vlechtsters, die geen afzet tegen goeden prijs konden krijgen voor hun waar.

Zulke lieden vervallen allicht in het vlechten van allerordinairste hoeden, waardoor de markt wordt geschaad.

Andere leden wenschten de verdiensten van den heer Henriquez als propagandist niet te kleineeren. H. i. moest worden toegegeven, dat het grootendeels aan de bemoeiingen van dien heer is toe te schrijven, dat meer en meer lieden zich bekwamen in het fijnvlechten en op maat werken.

Toch moesten zij erkennen, dat een traktement van f 4000.— voor eene betrekking als de voorgestelde, waaraan geen wetenschappelijke eischen worden gesteld, vooral in verhouding tot de traktementen van andere amtenaren, te hoog te noemen was.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Algemeene beschouwingen.

Het was den Gouverneur aangenaam te vernemen, dat ook de Raad den vorm, waarin thans de uitgewerkte en toelichtende staat op het ontwerp-begrooting werd ingediend, praktischer acht dan dien, waarin dit vroeger geschiedde.

Naar aanleiding van de opmerking, door enkele leden gemaakt, dat bij de toelichtingen termen als „het komt billijk voor", „het is noodig" te vaag zouden zijn om vaak niet geringe uitgaven te motiveeren, meent de Gouverneur er op te moeten wijzen, dat overal waar die uitdrukkingen gebruikt werden, toch ook een behoorlijk motief voor de hoogere of nieuwe uitgaven werd aangevoerd. Men zie slechts de toelichtingen op de artt. 37, 39, 48, 57, 107, 114, 118, 157 en 199, waarin dergelijke uitdrukkingen voorkomen.

Dat bij art. 107 enkel wordt gezegd, „dat het nog wenschelijk is in 1914 met het verleenen van voorschotten in het belang van de aloëcultuur voort te gaan", zal toch wel niet als een gebrekkige toelichting kunnen worden beschouwd, als men weet, dat bij de vorige begrooting uitvoerig is uiteengezet, met welk doel daarvoor een post op de begrooting van 1913 is uitgetrokken, en toen uit de motiveering duidelijk bleek, dat het hier gold het nemen van een maatregel, waarmee eenigen tijd zou moeten worden voortgegaan.

Het zal wel geen betoog behoeven, dat de Gouverneur zich geheel aansluit bij 's Raads uiting van dankbaarheid jegens het Moederland voor den krachtdadigen steun aan de hulpbehoevenden onzer kolonie in het afgeloopen jaar verleend.

De Gouverneur is het geheel eens met de leden, die meenden, dat het nu ingediende verslag niet de plaats is, om te reageeren op wat er in de pers is geschreven over het verwerpen van het vroeger behandelde ontwerp-verordening tot subsidieverhooging voor de bijzondere scholen, en meent zich daarom te kunnen onthouden van een weerlegging van de beweringen, die hem onjuist toeschijnen.

Ook de Gouverneur was reeds lang van oordeel, dat het noodig was de Publicatie-bladen opnieuw uit te geven. Van vele nummers zijn er geen exemplaren meer te krijgen, en de talrijke wijzigingen, die vele verordeningen en keuren in den loop der jaren hebben ondergaan, geven dikwijls aanleiding tot vergissingen.

Er is dan ook reeds een commissie benoemd om die nieuwe uitgifte voor te bereiden.

Het andere jaar zal er voor drukloon een post op de begrooting worden uitgetrokken.

Aan alle leden van den Raad een exemplaar van de zoo lijvige handelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te doen toekomen, zou, meent de Gouverneur, te kostbaar zijn. Hij zal echter gaarne nagaan of het mogelijk is dit te doen van dat deel der handelingen, waarin de behandeling van de Curaçaosche begrooting voorkomt.

Het voorstel om een kleine algemeene begraafplaats op te richten wil de Gouverneur gaarne in overweging nemen. Dit aan beide zijden van de haven te doen acht hij echter voorloopig onnoodig.

Hij zal naar een geschikt terrein uitzien en, zoo dit gevonden wordt, het andere jaar een post ervoor op de begrooting brengen.

Het bouwen van een openbare school aan de Overzijde van de haven acht de Gouverneur voorloopig niet noodig.

De kinderen, die van de Overzijde naar de Emmaschool willen gaan, hebben hoogstens twintig minuten te loopen en krijgen het bruggeld vrij.

Indien de afstand zoo'n bezwaar was, dan zou men aan de Overzijde ook scholen voor Meer Uitgebreid Lager Onderwijs voor jongens en meisjes moeten bouwen.

Waren *die vele Roomsch Katholieke ouders*, die bij een der leden van den Raad hun verzoek zouden hebben gedaan, werkelijk van het Roomsch Katholieke onderwijs niet gediend, dan konden zij hun kinderen heel goed naar de openbare Emmaschool zenden.

Artikelen.

Art. 1. Het was den Gouverneur aangenaam te vernemen, dat de afdeelingen zich algemeen konden vereenigen met het voorstel om de positie van de subalterne ambtenaren eenigszins te verbeteren.

Dat het onmogelijk is een regeling te treffen, die alle leden kan bevredigen, blijkt wel, als men ziet, hoezeer de ideeën, omtrent wat in deze het meest gewenscht zou zijn, uiteenloopen.

De Gouverneur achtte het het best om, zooals dit het vorige jaar door eenige leden van den Raad werd voorgesteld, voortaan aan de ambtenaren in quaestie direct het maximum traktement toe te kennen.

Het maximum te verhoogen zou ten gevolge hebben, dat de goede verhouding van de traktementen onderling nog meer zou worden verbroken, wat door enkele leden terecht niet wenschelijk werd geacht. Dat die verhouding langzamerhand toch al anders is geworden dan zij moest zijn, is, volgens den Gouverneur, zeker. Een geleidelijke herziening van de verschillende traktementen zal daarvan het correctief moeten wezen.

Ofschoon de onderwijzers-traktementen ook gewijzigd dienen te worden, moet de reden daarvoor, naar de Gouverneur meent, niet bepaald gezocht worden in het feit, dat zij periodieke verhoogingen krijgen.

Een reden om den verificateur en den kommies-verificateur reeds nu het maximum-traktement toe te kennen, dat voor hun betrekking is bepaald, bestaat er volgens den Gouverneur niet.

Hij vindt hun bezoldiging, zooals die pas verleden jaar is vastgesteld, voldoende. Doen zij extra werk, dan worden zij daarvoor ook extra betaald.

De Commandant der brigade marechaussee heeft een inkomen van f 2480.—, n.l. f 1500.— traktement, f 500,— persoonlijke toelage, f 180.— als vaste toelage voor het bijhouden der bevolkingslijsten en f 300.— als toelage voor huishuur.

Om den buitengewonen ijver, waarmee hij zijn uiterst moeilijke betrekking vervult, bestaat bij den Gouverneur geen bezwaar om zijn persoonlijke toelage met f 200.— te verhoogen.

Tegen het voorstel, om het traktement van den bode van den kolonialen raad te brengen op f 800.—, heeft de Gouverneur ook geen bezwaar, hetgeen bij nota van wijziging wordt voorgesteld.

Art. 4. Aan de gevangenen, die tot niet te korte gevangenisstraf zijn veroordeeld, en daarvoor niet te oud zijn, wordt in den regel dagelijks anderhalf uur les gegeven in lezen, schrijven en rekenen. De resultaten waren in veel gevallen bevredigend. Verscheidenen, die niet konden lezen of schrijven, hebben dat in meerdere of mindere mate geleerd, terwijl anderen, die het reeds kenden, zich verder hebben bekwaamd.

Art. 26. Ten einde de leden, die zulks verlangen, in de mogelijkheid te stellen van het rapport der Sanitaire Commissie in zijn geheel kennis te nemen, heeft de Gouverneur daarvan eenige afschriften aan den Raad toegezonden.

Volgens een berekening van den Directeur der Openbare Werken zou de invoering van het tonnenstelsel, waarvan in dit rapport sprake is, zoo de tonnen dagelijks werden weggehaald, vorderen een uitgave in eens van f 98.300,— en een jaarlijksche uitgave van f 73.470,— en, zoo de tonnen om den anderen dag werden weggehaald, een uitgave in eens van 72.100,— en een jaarlijksche uitgave van f 41.410.—

De Gouverneur moet toegeven, dat een vergoeding van f 1,50 per verlossing niet veel is. Hij zal gaarne met den stadsgeneesheer in overleg treden om het bedrag wat hooger te stellen.

Toen het noodzakelijk bleek te zijn, dat er op Bonaire eenige meisjes tot vroedvrouwen werden opgeleid, werd met den dokter van dat eiland overeengekomen, dat deze zich, voor een toelage van f 300.—, met die opleiding zou belasten.

Naar aanleiding daarvan uitte de stadsgeneesheer de meening, dat het ook wel gewenscht was hier een dergelijk bedrag voor dat doel uit te trekken. Dat geschiedde. Het plan bestaat om, wanneer de begrooting is aangenomen, te zien, of een der doctoren zich met die opleiding wil belasten; zooals dit vroeger ook al eens geschied is. Naar de Gouverneur meent vernomen te hebben waren de resultaten toen niet zoo slecht.

Art. 28. Waar de Raad zich jaren achtereen een tegenstander verklaarde van groote uitgaven voor den landbouw, omdat hij daarvan weinig nut verwachtte, is het den Gouverneur niet heel duidelijk, wat er nu bedoeld wordt met de radicale proeven, die er op dat gebied zouden moeten worden genomen.

Hij is van oordeel, dat er voorloopig, zonder groote uitgaven, toch zeer praktisch voor verbetering van den landbouw kan gewerkt worden.

Het ligt in de bedoeling van het Bestuur om — zooals door den heer Kakebeeke in diens rapport werd voorgesteld — het vrij ingewikkelde dryfarming systeem eens door den landbouwkundige in Amerika te laten bestudeeren, daar anders, bij gebrek aan degelijke kennis van dit systeem, de proeven, die hier genomen zouden worden, toch waarschijnlijk zouden mislukken.

Art. 32. De Gouverneur wil gaarne nagaan of het noodig is het crediet voor het schoolmuseum wat te verhoogen en zal er dan het andere jaar een grooter bedrag voor uittrekken.

Wel dient er rekening mee te worden gehouden of bij uitbreiding van dit museum de lokaliteit, waarin het geplaatst is, niet te klein zou worden. Er zou dan weer een heel nieuw lokaal voor moeten worden gebouwd, terwijl bovendien het nut van het museum, als schoolmuseum, voor een deel zou te loor gaan, doordat de voorwerpen, die men moet demonstreeren, niet meer zoo dicht bij de hand zijn.

Art. 36. Het ligt in het plan van het Bestuur om geleidelijk alle straten in een goeden toestand te brengen. Tot dat doel werd een extra crediet aangevraagd ter verbetering van den Pietermaaiweg. Ook de kleine straten zullen zooveel mogelijk worden hersteld.

Art. 36. Ook de Gouverneur is van oordeel, dat de straatverlichting over het algemeen niet zoo kwaad is,

Dat er door het Bestuur eenigzins geprofiteerd wordt van de gewoonte, die vele particulieren hebben, om hun balkons en stoepen te verlichten is, dunkt hem, geen reden, om de verlichting, waar deze, hoe dan ook, goed is nog te verbeteren. De, lichten op de balkons en stoepen zulleu er toch blijven, hoe veel lichten er ook in de straat geplaatst worden.

Het aanbrengen van meer lichten in vele straten zou de reeds aanzienlijke som, die er voor verlichting wordt uitgegeven, nog aanmerkelijk grooter maken. Ieder gloeilampje kost f 24.—'s jaars.

Waar de verlichting mocht blijken bepaald onvoldoende te zijn, zal de Gouverneur eenige lichten doen aanbrengen.

Art. 40. Zoo het blauwe lichtsein, hetwelk van het Waterfort wordt gegeven, te zwak is — wat de Gouverneur zal nagaan — zal hij trachten het door een beter te doen vervangen.

Art 52. 53. De Gouverneur blijft het verleenen van eenige subsidie voor het stichten en verbouwen van kerken in arme parochies zeer gewenscht achten.

Wie de kolonie Curaçao kent, zal in het feit, dat de arme menschen bij huwelijk en eerste communie dikwijls meer opschik maken dan gewenscht was, moeilijk een bewijs kunnen vinden, dat de kerkelijke gemeenten, waartoe zij behooren, niet arm zijn.

Waar iedereen weet, dat de buitenbevolking op Curaçao en op de meeste andere eilanden der kolonie, in haar geheel genomen, zeer arm is, is het duidelijk, dat de kerkelijke gemeenten buiten dit ook zullen zijn.

Art. 54. De quaestie van het aanstellen van een tweeden dokter op Aruba is nog onlangs door den Gouverneur, toen hij op dat eiland was, met den Gezaghebber in den breede besproken en daarbij bleek opnieuw, dat de oplossing er van niet zoo gemakkelijk is als men zou meenen.

Is er op zoo'n eiland één dokter, dan heeft hij veel, soms te veel werk, doch verdient ook, als de jaren niet te slecht zijn, behoorlijk geld. Dit maakt, dat er voor het bedrag, dat het gouvernement als traktement geeft, een dokter voor die eilanden is te krijgen.

Stelt het gouvernement er twee doctoren aan dan zal het traktement, dat hij aan elk hunner geeft, aanmerkelijk hooger moeten zijn, omdat de opbrengst van de particuliere practijk voor elk hunner minder wordt.

Blijft het traktement hetzelfde, dan is het niet onmogelijk, dat het zelfs moeilijk zou zijn één dokter voor die eilanden te vinden, omdat deze geen zekerheid zou hebben, dat hij voldoende kan verdienen.

De Gouverneur zal echter aan de zaak zijn volle aandacht blijven wijden en zoo hij de mogelijkheid ziet om er een goede oplossing voor te vinden, die zeker ter hand nemen.

Het heeft het Bestuur in de laatste jaren geen geringe zorg gekost, om te waken, dat er op de Bovenwindsche eilanden niet een te groot gebrek was aan doctoren.

Meer dan een dokter voor elk dier eilanden aan te stellen, is natuurlijk niet mogelijk. En wanneer er nu, zooals een paar jaar geleden, een dokter ploseling ernstig ziek wordt, of er, zonder tijdige kennisgeving, een met verlof gaat, ligt de dienst geheel in de war.

Er moet dan op alle mogelijke wijze getracht worden daarin weer zoo spoedig mogelijk te voorzien, wat dikwijls zeer moeilijk is.

Zeker is het, dat het Bestuur, doordrongen als het is van het gewicht der zaak, alles doet om in deze de bevolking zoo goed mogelijk te helpen.

Art. 57. Het deed den Gouverneur genoegen, dat het streven van het Bestuur, om de aloëplanters te helpen, door eenige leden werd gewaardeerd. Met het geven van voorschotten wordt voorzichtig te werk gegaan.

(Wordt vervolgd)

---

mel worden hereenigd, zoo de dood ons scheidt?"

Troost schenkt de Hemel, ja, maar de woorden „Zalig zij, die weenen", bleven haar een geheim!

„Hoe zal ik dit begrijpen, zoo zuchtte ze, denkend aan den Syriër van het Evangelie, als niemand het mij verklaart?"

Op dit oogenblik bewoog zich de kleine in haar wiegje; Anna stond op, legde het boek op tafel en boog zich neder over het arme kind, dat zijne moeder vriendelijk toelachte.

Maar die glimlach, zoo onschuldig, zoo niets-vermoedend, wondde als een scherpe doorn haar moederhart.

„Arm kind, zoo sprak ze, gij zoo onschuldig, gij zult sterven, vrees ik en dat, terwijl ik uw dood had kunnen voorkomen door u in Ellislaw te laten; ik, die mijn laatste druppelbloed zou willen storten, om het leven te redden! Neen, een moeder, die weent over haar kind, kan niet gelukkig wezen!!"

Ze drukte de kleine onder het storten van tranen aan haar teederminnend moederhart, gaf een kus op het voorhoofd van dat blanke engelen-kopje en legde haren schat weder terug in haar wiegje, daar ook Edgar was wakker geworden.

„Anna, zoo kreunde hij, waar zijt ge?"

„Hier, bij uw bed, antwoordde ze, wat is er?"

„O, niets maar ik heb zoo akelig gedroomd. Ik droomde, dat gij en de kleine Anna van mij werden weggenomen en dat er vreemden kwamen om mij te verplegen."

„Edgar, hernam nu Anna, wees volkomen gerust! Ik zal u niet verlaten; alleen de dood is in staat mij van uw ziekbed te verwijderen. Ik blijf bij u, altijd!"

Op dit oogenblik kwam Deyman binnen.

„Weet gij, wat ik gedaan heb, vroeg hij opgewekt, terwijl hij het ziekbed naderde? Ik heb er voor gezorgd, dat er morgen een geneesheer hier komt, om te zeggen, wat we moeten doen worden, om Edgar spoedig geheel beter te maken!"

Anna nam zijne hand en bedankte hem, met tranen in de oogen, voor dezen liefde-dienst. Ze boog zich toen over Edgar heen, en deelde hem mede, wat Deyman nu weer voor hem had gedaan.

Deze zag op naar Deyman en aan zijn oog-opslag, hoe zwak ook, zag men duidelijk, hoe dankbaar hij zijn vriend en redder was.

Den volgenden morgen reeds kwam de dokter; hij stelde Anna en Deyman eenige vragen omtrent den zieke en aanhoorde hunne antwoorden met de onverschilligheid van iemand, die voor het ongeluk van een ander geheel en al koud blijft.

Daarna onderzocht hij den zieke zelf en liep toen eenige malen het kleine kamertje op en neer, er zich niet om bekommerend, dat ieder zijner bewegingen met kloppend hart werden bespied, door een vrouw, die met angstig ongeduld wachtte op zijne woorden!

„Ge zijt hier wel slecht ingericht om zoo'n zieke te verplegen, begon hij eindelijk; is me dat een arme boel! Er is hier lucht noch licht voldoende!"

„Maar er is liefde, dokter," antwoordde Anna kortaf, getergd door het minachtend en gevoelloos optreden van den geneesheer.

Deze deed of hij haar niet hoorde en ging voort:

„De kerel moet meer beweging, meer lucht, meer licht, betere voeding en betere verpleging hebben, anders komt hij er niet boven op! Ge moet hem naar een ziekenhuis brengen; hier kan ik er niets aan doen! Maar dat zult ge wel niet kunnen bekostigen, vrees ik".

Deze woorden pijnigden Anna ten zeerste; het kookte in haar binnenste! De tranen persten zich op in hare oogen. Ze kon zich niet meer goed houden; haar fier karakter kwam in opstand tegen zooveel vergruizing; zij, de dochter van een Graaf, dulde dat niet!

„Dokter, zoo sprak ze, zich recht tegenover hem plaatsend en hem strak in de oogen ziende, weet gij, dat gij hier staat tegenover een diep ongelukkige echtgenoote en moeder, dat gij alles behalve beleefd zijt opgetreden tegenover de dochter van den Graaf van Ellislaw?"

„Vrouw, antwoordde de geneesheer kwaad, ik heb met de dochter van dien graaf, — als gij tenminste waarheid spreekt—niets te maken; ik ben hier gekomen voor een zieken mijnwerker en ik verkies niet, door u terecht te worden gewezen. Ik herhaal't, de kerel moet naar een ziekenhuis worden overgebracht hier in zoo'n armzalig werkmanshuisje, kan hij niet worden verpleegd!"

„Dokter, hernam Anna, nooit zal ik toestaan, dat Edgar van mij wordt weggenomen; elders zal hij weliswaar beter worden verpleegd, omdat men er betere middelen heeft; maar nergens kan hij worden verzorgd met meer toewijding en meer liefde."

„Goed, antwoordde de geneesheer, nog tenzeerste verbitterd door het kordate optreden van Anna, als staats-ambtenaar heb ik mijn plicht gedaan; ik wil daarom niet de twijfelachtige eer hebben, van nog langer in dit grafelijk kasteel te verblijven en ik hoop er nooit meer terug te keeren."

De dokter ging daarop heen, nagestaard door Anna, die geen gelegenheid meer kreeg, om zich nogmaals door rake woorden te wreken op iemand, van wien ze zooveel had verwacht en die haar integendeel zoo diep had gegriefd.

(Wordt vervolgd.)

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

MARIGOT.

Maart 1913.

Toen verleden maand de inspecteur van den landbouw, op zijn inspectiereis ook het fransche gedeelte van St. Martin aandeed, en een oogenblik ten mijnent vertoefde, was zijn eerste woord: „Wat een katoen overal.” En werkelijk, het is een lust om tusschen de uitgestrekte katoenvelden een toertje rond het eiland te maken.

Niet alleen hebben de groote grondeigenaars hunne velden benut voor katoenaanplanting, maar ook iedereen, die zelfs maar een stukje grond rond zijn huis bezit.

Waar men vroeger gras of zoete aardappelen aantrof, is thans katoen geplant. En gelijk men op Curaçao bijna elke vrouwelijke huisgenoot bezig vindt met het vlechten van stroohoeden, zoo vinden we thans de meeste St. Martijnsche vrouwelijke huisgenoten bezig met het ontbolsteren van katoen. De katoen heeft dus zeker voor de bovenwindsche eilanden een toekomst.

Reeds zijn op verschillende plaatsen fabrieken opgericht om de katoen van haar zaden te ontdoen en te zuiveren, zoodat de katoen kant en klaar van St. Martin kan verscheept worden, en op verschillende markten worden aangeboden.

De kwaliteit schijnt uitstekend te zijn, want men betaalt per pond 18 tot 22 centen, hetwelk volgens de planters een uitstekende prijs is.

Aangezien er op 't fransche gedeelte geen douanenkantoor is, en iedere planter op zich zelf verscheept, is er moeilijk een berekening te maken, hoeveel er reeds is uitgevoerd.

Nochtans schijnt 't aantal ponden, dat reeds uitgevoerd is, niet gering te zijn, want dagelijks zijn we getuigen, dat een groot aantal balen naar den steiger wordt gevoerd, om vandaar naar elders verscheept te worden.

Met reden zeggen dus de planters dat 't een goed katoenjaar zal worden.

Wel is waar, kort na het uitschieten der plantjes heeft men met groote moeilijkheden te kampen gehad.

De katoenrups heeft met den voortdurend aanhoudenden wind groote schade aangericht.

Menige planter moest dus voor een aanzienlijke som Parijschgroen met kalk uitstrooien om de rups te dooden; dikwijls vruchteloos, want kort daarop kwamen zware regens, die het vergif van de blaadjes af spoelden.

Eigenaardig, dat de rups zich niet op alle plaatsen vertoont, want op het zandige „Terre-Basse” had men bijna geen last van deze rupsenplaag.

Dat de katoencultuur een goede toekomst tegemoet gaat, is een verblijdend teeken voor St. Martin, want zoodoende zullen de mannen van St. Martin werk vinden op hun eigen bodem.

Gebrek aan werk noodzaakt verschillende mannen naar Sto. Domingo te vertrekken.

Omtrent acht honderd werklieden zijn zelfs dit jaar op genoemd eiland werk gaan zoeken, terwijl de planters klagen over gebrek aan werkkrachten. Al zijn de loonen op Sto. Domingo hooger, toch ware het te wenschen, dat iedereen voldoende werk kon vinden in zijn geboorteland.

Sto. Domingo is volstrekt geen zegen voor St. Martin. De mannen worden uithuizig en vreemd aan eigen huisgenooten.

Vreemde zeden en gewoonten worden overgebracht, en wie weet of de kiem der typhoïdenkoorts niet van daar afkomstig is. Gedurende zes of zeven maanden van 't jaar gaan zij daar werken, brengen misschien een aardig duitje mee, en brengen de rest van 't jaar door in niets doen.

Wanneer de katoen dus voldoende werk kan verschaffen aan allen, zal zij ook de welvaart van St. Martin niet alleen op stoffelijk, maar ook op zedelijk gebied, aanmerkelijk verhoogen.

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke Berichten.

De Hoogeerw. Pater G. WOLSKY heeft, als Pro-Vicaris Apostolicus, de Pastorie aan de Overzijde verlaten en het huis van Monseigneur betrokken Z.H.E.W. is daar dagelijks te spreken voor belanghebbenden.

Eerw. Zuster Calista. ✠

Juist op haar dertigsten verjaardag is Zaterdag 12 April ll. de Eerw. Zuster CALISTA na een lange, slepende ziekte, met voorbeeldige onderwerping aan Gods H. Wil verdragen, zacht en kalm overleden.

Mejuffr. HELENA MARIA PANHUIJZEN is geboortig van Helmond, trad 16 Mei 1902 in de Congregatie der Gasthuiszusters van Breda en kwam 13 Juli 1907 hier op Curaçao aan.

Haar jeugdig leven en opgewekte natuur schenen in haar een goede werkkracht te beloven aan de R.K. Ziekenverpleging, maar, in weinig jaren heeft Zuster CALISTA haar kroon reeds verdiend in den Hemel. Zij ruste in vrede.

De ziekte van den Paus.

In de Nederlandsche Bladen, die loopen tot 31 Maart, lazen we, dat de H. Vader weer geheel hersteld was en op 30 Maart, het Constantijnfeest te Rome, publieke audiëntie verleende. Volgens de telegrammen door het *Boletin Comercial* gepubliceerd, is Z.H. echter weder ingestort. Zijne ziekte schijnt een aanval van influenza te wezen, gepaard met een zware verkoudheid. De hooge leeftijd van den Paus in aanmerking genomen, zijn dergelijke aanvallen van zware koorts en telkens terugkeerende hevige hoestbuien niet zonder gevaar. De algemeene verzwakking en hooge temperatuur doen zelfs het ergste vreezen.

Bidden wij den goeden God het leven van Pius X te sparen, den Paus de gezondheid terug te schenken.

Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, Hertog van Mecklemburg

viert heden zijn 37sten verjaardag. Zooals men weet, vertoeft de Prins in den Taunus om een gezondheidskuur door te maken. Van harte hopen wij, dat Zijne Koninklijke Hoogheid geheel en al moge herstellen en lang en gelukkig moge leven in vereeniging van H. M. de Koningin.

Naar aanleiding van deze verjaring wapperen de vlaggen van zeer vele huizen, worden er saluutschoten gelost en geeft de Gouverneur heden avond een diner. Het Gouvernementshuis is geillumineerd.

Onderwijs.

De Eerw. Zuster AGNES (Dominikanes van de Bovenwindsche eilanden) maakte heden met goed gevolg examen voor het Diploma Engelsch.

Onze gelukwenschen.

Voor de armen.

Het Bestuur van het „*Elias S. L. Maduro– Weldadigheids-Fonds*” heeft ons medegedeeld, dat op de vergadering van 12 April ll. de somma van 545 Gld. bestemd werd ter uitdeeling onder de armen.

Een Gedenksteen

is geplaatst in het huis, dat door wijlen den Heer JACOB E. PENSO vermaakt is aan de armen.

Havenwerken.

De soldaatjes waren deze week druk bezig met peilen, terwijl de baggermachine maar voortgaat de losgesprongen steenen, kalk en klei op te halen.

In het Schottegat werden langs het eilandje van de firma S. E. L. MADURO & SONS reeds 9 palen door een stoomhamer in den bodem gedreven. Het werk vlot naar wensch.

Maandag werd een nieuwe lichtboei bij den ingang der haven gelegd.

Koloniale Raad.

Donderdagavond hield de Raad openbare zitting onder voorzitterschap van den Heer A. G. STATIUS MULLER.

Ingekomen waren: Ontwerp–Verordening tot wijziging der zegelverordening; Ontwerp-Verordening houdende wijziging van art. 17 van het Wetboek van Strafvordering van de kolonie Curaçao.

Boekenschouw.

De uitgeversfirma C. L. VAN LANGENHUYSEN te Amsterdam zond ons een exemplaar van de HANDLEIDING bij het Katholiek Godsdienstonderwijs, door J. F. DE GROOT S. J. (Vijfde herziene uitgave).

De bespreking van dit hoogst nuttig boek kan zeer kort zijn. Boeken die in korten tijd vijf uitgaven noodig maken, prijzen zich zelf voldoende aan. We vestigen de aandacht van Religieusen en Leeken op dit mooie boek, dat duidelijk, kort en toch volledig, de hoofdpunten van onse godsdienstleer toelicht. Daar staat veel in, wat niet geweten wordt door menigeen, die toch meent voldoende ontwikkeld te zijn. Voor hen, die alles reeds wisten, biedt het boek toch een gemakkelijke, eenvoudige formuleering om de diepzinnigste waarheden op bevattelijke wijze aan anderen mede te deelen.

Het boek kost oningebonden fl 0 90, ingebonden fl 0. 25 en is meer dan 300 bladz. groot.

De Firma SLUIS & GROOT, zaadteelt en zaadhandel, te Enkhuizen zonden ons 9 kistjes met geïllustreerde Prijscouranten van tuin-, bloem- en landbouwzaden.

We stellen deze prijscouranten gratis ter beschikking. Te bevragen in de Drukkerij van het Vicariaat.

De Heer J. P. G. ECKER, Agent der *Compañia Colombiana de Mutualidad*, zond ons TODOS PARA TODOS, revista de propaganda, alsmede eenige losse reclameblaadjes; waarvoor bij dezen onzen dank.

De Zeereerw. Pater JANSEN beleeft pleizier van zijn vele schrijven; zijn boekjes gaan er goed in bij ons volk. Zijn gebedenboekje *Sagrado Coerazon di Hesus* heeft het reeds tot een vierde uitgave gebracht en wordt den vereerders van Jezus Goddelijk hart opnieuw aangeboden. Deze vierde druk werd vermeerderd met de meest gebruikelijke lofzangen. Onzen dank voor het presentexemplaar.

Quaraantine.

Zeer verklaarbaar was het, dat menigeen de schrik om het hart sloeg toen de „Cable” ons het alarmeerend bericht bracht van *Cholera* in Sta. Marta. Onze zeilvaart onderhoudt een drukke verbinding met deze haven en zoo was gevaar voor besmetting geenszins uitgesloten. Toen de Spaansche boot Dinsdagmiddag van Pto Colombia kwam, werd zij door den Geneeskundigen Raad niet toegelaten, maar moest zijn passagiers aan wal zetten in de quarantainehaven, en mocht eerst daarna binnenkomen om kolen in te nemen.

De Consul van Columbia, de Heer JORGE LUNA OSPINA, heeft onmiddelijk aan zijn regeering om inlichtingen gevraagd en kreeg Woensdag antwoord, dat er van *builenpest* niets geconstateerd was, dat zich 3 verdachte gevallen hadden voorgedaan en streng de afzondering der zieken werd toegepast.

Woensdagmiddag werden de passagiers uit de quarantaine-inrichting ontslagen.

Dankbetuiging

In dank ontvangen nieuwe tijdtafels der H. A. L. en inlichtingen der: La Veloce. Den Heeren Agenten der respectieve lijnen onzen oprechten dank.

Zeevaartschool.

De Cursus voor de zeevaart is 16 April geopend met 11 leerlingen. Wekelijks worden onder leiding van den Heer TROOST 5 lessen gegeven van 6 tot 8 uur 's avonds.

Naar wij vernemen is de cursus nogal pleizierig en practisch ingedeeld. Wij hebben goede verwachting van deze zeevaartschool, die aan ondernemende jongelui een nieuwe toekomst opent en onze eigen zeilvaart van beter opgeleid personeel zal voorzien.

Aanvaring.

De Sabaneesche Goelet *Meteor* kwam gisteravond met zulk een vaartje binnen, dat de brug nog niet voldoende openstond. De voorsteven kwam in botsing met de eerste ponton, waarop de stoommachine staat. De ponton kreeg een lek, de machine een deuk, de leuning een breuk. Het verkeer was een half uurtje gestremd.

't Had erger kunnen zijn.

Regenval.

Gedurende de maand Maart 1913.

Fort Amsterdam	36.5	m.M.
Westpunt	43.5	„
Plantage Siberie	54.1	„
Kl. Sta Martha	47.3	„
Hoffi Abao	42.	„
Cas Chikito	29.	„
Sta. Maria	40.2	„
Groot St. Joris	41.5	„
Santa Rosa	40.5	„
Beekenburg	23.1	„
Noordkant	41.	„

Officieele berichten.

De 1ste Luitenant der Infanterie L. W. Taale is eervol ontheven van de functien van adjudant van den Gouverneur en de 1ste Luitenant der Infanterie H. P. Pieper is aangewezen als zoodanig.

De door den Gezaghebber van Bonaire aan den boschwachter aldaar Ignacio Winklaar wegens ziekte verleende verlofsverlenging van acht dagen is door den Gouverneur goedgekeurd.

Het door den Gezaghebber van St. Martin N. G. aan den onderwijzer 4de klasse te Philipsburg aldaar, C. H. D. van Romondt, wegens ziekte, verleend verlof van drie weken, is door den Gouverneur goedgekeurd.

Aan den kommies 2e klasse der belastingen alhier, C. M. Nuboer is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den Ontvanger en Chef der posterijen, Officier van Justitie bij den Raad van Justitie, tevens ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht op St. Martin N. G., J. L. C. Monsanto, is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend; de klerk aldaar O. E H. A. Brouwer is tijdelijk ontheven van de functien van klerk ter posterij en van den dienst der postspaarbank en tijdelijk belast met de functien van ontvanger en chef der posterijen; het lidplaatsvervanger van den Raad van Justitie W J A Nisbet tijdelijk belast met de functien van officier van justitie en ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongerecht; en A R W G Brouwer tijdelijk belast met de functien van klerk ter posterij en met den dienst der postspaarbank onder toezicht van den ontvanger, aldaar.

De Gouverneur heeft een quarantaine van tien dagen, met inbegrip van de reis, vastgesteld voor alle schepen, komende van Santa Martha, wegens het aldaar voorkomen van een besmettelijke gevaarlijke ziekte; met bepaling dat de schepen, die buiten communicatie aldaar alleen passagiers ontschepen, lading en mails lossen en mails aan boord nemen, in het vrije verkeer op Curaçao, Aruba en Bonaire zullen worden toegelaten.

In verband hiermede is tevens bepaald, dat pasagiers, komende van Rio-Hacha; Puerto Colombia Sabanilla en Cartagena Columbia, alleen dan tot het vrije verkeer op Curaçao, Aruba en Bonaire zullen worden toegelaten, wanneer zij van den Nederlandschen Consul, respectievelijk Vice-Consul van een dier plaatsen, van waar zij gekomen zijn, eene verklaring overleggen, waaruit blijkt, dat zij voor hun vertrek minstens tien dagen noch te Santa Martha, noch in andere besmette plaatsen zijn geweest,

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Victoria Boye, Johannis Britt, C. A. Bairste, Ricardo A. Deeb, Rebeca Fuenmayor A,, Manuel Hart a|b „Transvaal”, Ana Luisa Jacheco, Amalio Lamot, Catarina Meles, Alejandro Melinton, Charles Nahr, Lila Pineda, c|o Alonso C. Pineda Ms. Cicil Royer C. J. Louis Suriel, Adela Silveri, Lucita Stuart, David Senior, Hern Wilhelmsen, Paul Waltz, Reinis Zimmerman

Aangeteekende stukken: *A. A.* Aben c|o Morais E. Curiel, Luis *Alvrez* Correa Louisa Simmons(3).

Drukwerk: C, *A.* Bairste

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 18 April 1913.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.........	0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f 0.80
DIVIDIVI per K,G.........................	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G........................	„ 0.65
GEITENVELLEN per K.G...........	„ 1.20
WOL per K.G............................	„ 0,12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.55
BEENDEREN per K.G................	„ 0.02
RECINUS–ZAAD per K.G............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1..........per dozijn	„ 4.25
„ „ 1 (gebleekt),, „	„ 4.87½
„ „ 2 „ „	„ 5.25
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„ —
„ „ 6 „ „	„ 8.
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ —
„ „ 9 „ „	„12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„12,
„ „ 11 „ „	„15.
„ „ 12 „ „ OLA	„15
„ „ 13 „ „	„15
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„ 15
„ „ van 25 cM of minder, per dozijn	

Ratten en Muzen.

Gedurende de laatste 14 dagen werden in 't fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

262 ratten
5932 muizen.

Muziekuitvoering.

Zondagavond om 7.30 OVERZIJDE.

te geven door de Militaire Kapel

PROGRAMMA.

1 Les Fraises Pas Red G. Parés
2 Fradiavolo Ouverture G. Auber
3 Geschichten aus dem Wiener Wald Walzer J. Strauss
4 Fantaisie sur la Boheme G. Puccini
5 Amour Filial March [1e uitv.] C. Boskaljon
Opgedragen aan mijn vader J. P. Boskaljon
6 La Créole Ouverture [1e uitv.) C. Bandonck
7 Der Rixdorfer Polka (1e uitv.] E. Philippi
8 El cigarillo Japones Danza E. Pasarell

Advertentien.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van den Sept. 1911 t/m 28 Februari 1912, onder No. **6237 E.** t/m No. **4622 G** zal plaats hebben op *Donderdag*, den 24n. April a. s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 5 April, 1913

De Voorzitter.

A. JESURUN.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 12 APRIL – 26 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Merida	A. Johanson	9 April	Maracaibo	12 April	Maracaibo
Raum	R. Bull	18 „	New-York	18 „	Maracaibo
Guayana	A. Rosales	16 „	Maracaibo	16 „	La Guayra
Prins Willem I	A R Nyboer	12 „	Amsterdam	14 „	New-York
Merida	A. Johanson	16 „	Maracaibo	17 „	Maracaibo
Guayana	A. Rosales	19 „	Pto Cabello	19 „	Maracaibo
Philadelphia	H. Highborn	17 „	New-York	17 „	La Guayra
Guayana	A Rosales	24 „	Maracaibo	24 „	La Guayra
P Fred Hendrik	H J v d Goot	20 „	New-York	21 „	Amsterdam
Philadelphia	H Highborn	22 „	La Guayra	23 „	New-York
Merida	A Johanson	23 „	Maracaibo	24 „	Maracaibo
Guayana	A. Rosales	27 „	Pto Cabello	27 „	Maracaibo
Prins Maurits	P Koningstein	26 „	Amsterdam	27 „	New-York
Zulia	S S Morris	26 „	New-York	26 „	Maracaibo
Raum	R. Bull	26 „	Maracaibo	27 „	New-York
Albanian	Gittens	12 April	Liverpool	12 April	Sta. Marta
Cittá di Milano	T Raffo	14 „	Colón	14 „	Genova
Montserrat	P Zaragoza	15 „	Colón	16 „	Barcelona
Schwarzwald	R Rauschenplat	18 „	Hamburg	20 „	Hamburg
La Plata	H Bark	21 „	Pto Colombia	22 „	Hamburg
Perou		27 „	Colón	27 „	Europa

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Olga Lucila C	12 April	Rio Hacha	*Maracaibo V*	12 April	Maracaibo
Gov v d Brand	12 „	Bonaire	*Estelle H*	14 „	Aruba
Sophia	13 „	Bonaire	*Estrella d Mar*	14 „	Guanta
Rosa Maria H	13 „	Aruba	*Rosa Maria*	15 „	Aruba
Refugio H	13 „	Aruba	*Sophia H*	14 „	Bonaire
Camia H	13 „	Maracaibo	*Refugio H*	15 „	Aruba
Pluma de Oro	13 „	Vela de Coro	*Olga Lucila*	15 „	Rio Hacha
Virginia H	13 „	Vela de Coro	*Virginia*	17 6 18	Vela d Coro
Abeona H	15 „	Maracaibo	*Perla de Oceana*	17 „	Sto Domingo
Dilia D	16 „	St Domingo	*Maria*	17 „	Maracaibo
Coronia H	15 „	Maracaibo	*Pluma de Oro*	17 „	Vela de Coro
Estelle H	16 „	Aruba	*Diana V*	17 „	Margarita
Meteor H	18 „	Barbados	*Marg. Sofia*	19 „	Rio Hacha
Meda H	19 „	Maracaibo	*Estelle H*	21 „	Isla Barlov.

De datums van het S.S. **GUAYANA** zijn alle slechts bij benadering aangegeven. Zekerheid omtrent geregelde vaart in vaste dagen van aankomst en vertrek bestaat niet.